

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtru[m] liceat aliquem hominem incarcerare? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Vtrum liceat aliquem hominem incarcerare?

366

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod non liceat aliquem hominem incarcerare. Actus enim est malus ex genere, qui cadit supra indebitam materiam, ut supra dictum est *. Sed homo habens naturalem arbitrij libertatem est indebita materia incarcerationis, quæ libertati repugnat. Ergo illicitum est aliquem incarcerare.

*c. quânis.
de penis
l. b. 6.
1. 2. q. 18
art. 2.*

¶ 2. Præterea, Humana iustitia regulari debet ex diuina. Sed sicut dicitur Eccles. 15. Deus reliquit hominem in manu consilij sui. Ergo videtur quod non est aliquis coercendus vinculis vel carcere.

¶ 3. Præterea, Nullus est coercendus nisi ab opere malo, à quo quilibet potest alium licite impedire. Si ergo incarcerare aliquem esset licitum ad hoc, quod cohiberetur à malo, cuiuslibet esset licitum aliquem incarcerare: quod patet esse falsum. Ergo & primum.

SED contra est, quod Leuit. 24. legitur, quemdam missum fuisse in carcerem propter peccatum blasphemie.

RESPONDEO dicendum, quod in bonis corporis tria per ordinem considerantur. Primò quidem integritas corporalis substantie, cui detrimentum affertur per occisionem vel mutilationem. Secundò delectatio, vel quies sensus, cui opponitur verberatio, vel quodlibet sensum dolore afficiens. Tertiò motus & usus membrorum, qui impeditur per ligationem vel incarcerationem, seu quacumque detentionem. Et ideo incarcerare aliquem, vel qualitercunque detinere, est illicitum, nisi fiat secundum ordinem iustitie, aut in penam, aut ad cautelam alicuius mali vitandi.

Ad primum ergo dicendum, quod homo qui abutitur potestate sibi data, meretur eam amittere. Et ideo homini qui peccando abusus est libero vsu suorum membrorum, conueniens est incarcerationis materia.

Sec. Sec. Vol. ij.

I Ad

Ad secundum dicendum, quod Deus quandoque secundum ordinem suæ sapientiæ peccatores cohibet ne possint peccata implere, secundum illud Iob 5. Qui dissipat cogitationes malignorum, ne possint implere munus eorū quod cœperant. Quādoque verò eos permittit quod voluerint, agere. Et similiter secundum humanam iustitiam, non pro qualibet culpa homines incarcerantur, sed pro aliquibus.

Ad tertium dicendum, quod detinere hominem ad horam ab aliquo opere illicito statim perpetrando, cuiuslibet licet: sicut cum aliquis detinet aliquem ne se precipitet, vel ne alium feriat. Sed simpliciter aliquem includere vel ligare, ad eum solum pertinet, qui habet disponere vniuersaliter de actibus & vita alterius: quia per hoc impeditur non solum à malis faciendis, sed etiam à bonis agendis.

ARTIC. I V.

Utrum peccatum aggrauetur ex hoc, quod predicta iniuria inferuntur in personas alijs coniunctas?

367

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod peccatum non aggrauetur ex hoc, quod predicta iniuria inferuntur in personas alijs coniunctas. Huiusmodi enim iniurie habent rationem peccati, prout nocentur alicui inferuntur contra eius voluntatē. Sed magis est contra hominis voluntatem malum, quod in propriam personam inferuntur, quam quod inferuntur in personam coniunctam. Ergo iniuria illata in personam coniunctam est minor.

¶ 2 Præterea, In sacra scriptura præcipue reprehenduntur qui pupillis & viduis iniurias inferunt. Vnde dicitur Eceles. 35. Non despiciet preces pupilli, nec viduam, si effundat loquelam gemitus. Sed vidua & pupillus non sunt persona alijs coniuncta. Ergo ex hoc, quod inferuntur iniuria personis coniunctis, non aggrauatur peccatum.

¶ 3 Præterea, Persona coniuncta habet propriam voluntatem, sicut & principalis persona. Potest enim

ali-